

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 31, 2017

Nummer 31, 2017

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2573](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2585](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2578](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2588](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2586](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2592](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2579](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2587](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2576](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2595](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2577](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2574](#) 10-10-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:2591](#) 10-10-2017

RECHTSPRAAK

Slagende klacht over de verwerping door het hof van het beroep op noodweer.

Het middel klaagt over de verwerping door het hof van het beroep op noodweer.

Het hof heeft blijkens zijn overweging kennelijk geoordeeld – uitgaande van hetgeen door en namens de verdachte ter terechtzitting in hoger beroep aan het beroep op noodweer als feitelijke toedracht ten grondslag is gelegd – dat het beroep op noodweer reeds faalt omdat de verdachte op elk moment tijdens de ruzie weg had kunnen gaan en de deur van de keuken achter zich dicht had kunnen doen en aldus voor hem geen noodzaak tot verdediging bestond. Gelet op hetgeen onder 3.4 is vooropgesteld, diende het hof bij de beoordeling van de vraag of de ten laste van de verdachte bewezenverklaarde gedraging geboden was door de noodzakelijke verdediging evenwel tevens te betrekken of van de verdachte kon worden gevergd dat hij zich aan de gestelde aanranding onttrok. Nu het hof dit niet – kenbaar – heeft gedaan, is zijn oordeel niet toereikend gemotiveerd.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2595

Zaaknummer: 16/05162

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en M.J. Borgers

Advocaten: R.A.J. Verploegh

Wetsartikelen: 41 Sr

RECHTSPRAAK

Slagende klacht aangaande het oordeel van het hof dat het wederrechtelijk verkregen voordeel volledig aan de betrokkene kan worden toegerekend.

Het middel klaagt dat het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep en de naar aanleiding daarvan gedane uitspraak in de ontnemingszaak nietig zijn, omdat het onderzoek ter terechtzitting niet in het openbaar is geschied.

Het voorschrift van artikel 495b lid 1 Sv, in verbinding met artikel 488 lid 2 Sv, ingevolge hetwelk als uitgangspunt geldt dat een zaak ter terechtzitting met gesloten deuren wordt behandeld indien de verdachte ten tijde van het begaan van het ten laste gelegde feit de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, is gegeven ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de jeugdige. Het vormt dus een in het belang van de jeugdige geschapen uitzondering op de ook in artikel 6 lid 1 EVRM vervatte hoofdregel dat de behandeling van een strafzaak in het openbaar geschiedt.

Gelet hierop en in aanmerking genomen hetgeen onder 2.3.1 is overwogen, dient ook een vordering van het Openbaar Ministerie als bedoeld in artikel 36e Sr ter terechtzitting achter gesloten deuren te worden behandeld indien de betrokkene ten tijde van het bewezenverklaarde feit dat aanleiding heeft gegeven tot de ontnemingsvordering de leeftijd van achttien jaren nog niet had bereikt.

Nu uit de bestreden uitspraak blijkt, zoals onder 2.2.2 weergegeven, dat de betrokkene bij de aanvang van de periode waarbinnen de bewezenverklaarde feiten die aanleiding hebben gegeven tot de ontnemingsvordering zijn gepleegd, de leeftijd van achttien jaren nog niet had bereikt, getuigt het oordeel van het hof dat de zaak achter gesloten deuren moest worden behandeld, niet van een onjuiste rechtsopvatting.

Het middel is tevergeefs voorgesteld.

Het middel klaagt over het oordeel van het hof dat het wederrechtelijk verkregen voordeel volledig aan de betrokkene kan worden toegerekend.

Het hof heeft het bedrag waarop het wederrechtelijk verkregen voordeel wordt geschat vastgesteld op € 19.228 en aan de betrokkene de verplichting opgelegd tot betaling aan de Staat van dat bedrag. Het hof heeft aldus het wederrechtelijk verkregen voordeel in zijn geheel aan de betrokkene toegerekend. Dit oordeel is zonder nadere motivering, die ontbreekt, niet begrijpelijk, in aanmerking genomen dat het hof heeft overwogen dat het 'het totaal dat beide medeveroordeelden aan wederrechtelijk verkregen voordeel hebben genoten' vaststelt op € 19.228.

Het middel klaagt hierover terecht.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Leeuwarden, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2591

Zaaknummer: 16/03833

Rechters: J. de Hullu, V. van den Brink, E.S.G.N.A.I. van de Griend, A.L.J. van Strien en J.C.A.M. Claassens

Advocaten: J. Kuijper

Wetsartikelen: 36e Sr en 495b Sv

RECHTSPRAAK

Het oordeel van het hof dat de mededeling uitspraak bekend is geworden aan de verdachte getuigt van een onjuiste opvatting.

Het middel klaagt dat het hof de verdachte ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard in zijn hoger beroep.

Het hof heeft vastgesteld dat de mededeling uitspraak betreffende voormeld vonnis van de politierechter op 21 april 2015 is uitgereikt aan een ander dan de verdachte op het adres waarop de verdachte in de GBA (thans BRP) was ingeschreven. Die uitreiking heeft het hof kennelijk – gezien de overweging dat de verdachte niet binnen veertien dagen nadien hoger beroep heeft ingesteld tegen het vonnis in eerste aanleg – aangemerkt als een omstandigheid waaruit voortvloeit dat de einduitspraak de verdachte bekend is, als bedoeld in artikel 408 lid 2 Sv. Dat oordeel getuigt van een onjuiste rechtsopvatting.

Het middel is gegrond.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2586

Zaaknummer: 16/00285

Rechters: J. de Hullu, A.J.A. van Dorst en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: R.B. Schmidt

Wetsartikelen: 408 Sv

RECHTSPRAAK

Slagende klacht omtrent de bewezenverklaring van belaging ex artikel 285b Sr, in het bijzonder het stelselmatige karakter daarvan.

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring voor zover inhoudende dat de verdachte wederrechtelijk stelselmatig inbreuk heeft gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van [betrokkene 1] niet uit de gebezigde bewijsmiddelen kan worden afgeleid.

In aanmerking genomen hetgeen de bewijsmiddelen inhouden, in het bijzonder omtrent de aard en de intensiteit van de gedragingen van de verdachte, de omstandigheden waaronder deze hebben plaatsgevonden en de invloed daarvan op het persoonlijk leven en de persoonlijke vrijheid van [betrokkene 1] is, zonder nadere motivering, die ontbreekt, niet begrijpelijk het oordeel van het hof dat sprake is van een stelselmatige inbreuk op de persoonlijke levenssfeer in de betekenis die daaraan toekomt in artikel 285b Sr. De bewezenverklaring is daarom niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2577

Zaaknummer: 16/02458

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en A.L.J. van Strien

Advocaten: G. Spong

Wetsartikelen: 285b Sr

RECHTSPRAAK

Hof heeft ten onrechte verstek verleend tegen de niet-verschenen verdachte.

Het middel strekt ten betoge dat het hof ten onrechte verstek heeft verleend tegen de niet-verschenen verdachte, aangezien deze ten tijde van de behandeling van zijn zaak ter terechtzitting in hoger beroep uit anderen hoofde was gedetineerd en hij niet vrijwillig afstand heeft gedaan van zijn recht om bij de behandeling van zijn zaak aanwezig te zijn.

Op de gronden die zijn vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 5 tot en met 10 is het middel terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2574

Zaaknummer: 16/01677

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en A.L.J. van Strien

Advocaten: S.A.A.P. van Hees

Wetsartikelen: 279 Sv

RECHTSPRAAK

Kosten van vervanging cilinderslot aan te merken als rechtstreekse schade geleden door diefstal met braak?

Het middel klaagt over het oordeel van het hof dat de kosten van de vervanging van een cilinderslot zijn aan te merken als schade die de benadeelde partij rechtstreeks door het onder 1 ten laste gelegde feit heeft geleden.

Een benadeelde partij kan in het strafproces vergoeding vorderen van de schade die zij door een strafbaar feit heeft geleden indien voldoende verband bestaat tussen het bewezenverklaarde handelen van de verdachte en de schade om te kunnen aannemen dat de benadeelde partij door dit handelen rechtstreekse schade heeft geleden. Voor de beantwoording van de vraag of daarvan sprake is, zijn de concrete omstandigheden van het geval bepalend (vgl. HR 22 april 2014, ECLI:NL:HR:2014:959, NJ 2014/256).

Bezien in het licht van de bewezenverklaring en hetgeen de benadeelde partij blijkens het proces-verbaal van de terechtzitting in eerste aanleg aan haar vordering ten grondslag heeft gelegd, geeft het oordeel van het hof dat de door de benadeelde partij met betrekking tot het cilinderslot geleden schade in zodanig nauw verband staat met de bewezenverklaarde diefstal met braak door de verdachte, dat die schade redelijkerwijs moet worden aangemerkt als rechtstreeks aan de benadeelde partij toegebracht, niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Dit oordeel is ook niet onbegrijpelijk.

Het middel faalt.

Het middel klaagt dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM in de cassatiefase is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden.

Het middel is gegrond. Voorts doet de Hoge Raad uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Een en ander brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de aan de verdachte opgelegde gevangenisstraf van vijf maanden.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de duur van de

opgelegde gevangenisstraf, vermindert deze in die zin dat deze vier maanden en twee weken beloopt en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2576

Zaaknummer: 15/00111

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en V. van den Brink

Advocaten: C.W. Noorduyin

Wetsartikelen: 51f Sv en 361 Sv

RECHTSPRAAK

De behandeling van de ontnemingsvordering kon achter gesloten deuren plaatsvinden gelet op de leeftijd van betrokkene ten tijde van de bewezenverklarde feiten.

Advocaat-generaal E.J. Hofstee heeft geconcludeerd tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot terugwijzing van de zaak naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Leeuwarden, teneinde op het bestaande beroep opnieuw te worden berecht en afgedaan.

Het middel klaagt dat het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep en de naar aanleiding daarvan gedane uitspraak in de ontnemingszaak nietig zijn, omdat het onderzoek ter terechtzitting niet in het openbaar is geschied.

Bij de beoordeling van het middel moet het volgende worden vooropgesteld. De memorie van toelichting bij het wetsvoorstel dat heeft geleid tot de Wet van 10 december 1992, *Stb.* 1993, 11 houdt in dat de procedure ter behandeling van en beslissing op een vordering tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel niet een op zichzelf staande procedure vormt, doch slechts kan worden ingesteld als sequel van een strafvervolgning en dat deze moet worden gezien als een van de aanvankelijke strafvervolgning afgesplitste procesgang, niet als een toevoeging daaraan. Voormelde memorie van toelichting houdt voorts het volgende in:

‘Dat de afgesplitste ontnemingsprocedure niettemin als een voortzetting van de vervolging op een onderdeel is te beschouwen blijkt ook uit het voorschrift dat, ook al is degene tegen wie de procedure is gericht reeds terzake van het onderliggende feit onherroepelijk veroordeeld, hem in die procedure de aan de verdachte toekomende rechten toekomen (art. 27, derde lid, als voorgesteld).’

(*Kamerstukken II* 1989/90, 21504, 3, p. 39)

Het voorschrift van artikel 495b lid 1 Sv, in verbinding met artikel 488 lid 2 Sv, ingevolge hetwelk als uitgangspunt geldt dat een zaak ter terechtzitting met gesloten deuren wordt behandeld indien de verdachte ten tijde van het begaan van het ten laste gelegde feit de

leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, is gegeven ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de jeugdige. Het vormt dus een in het belang van de jeugdige geschapen uitzondering op de ook in artikel 6 lid 1 EVRM vervatte hoofdregel dat de behandeling van een strafzaak in het openbaar geschiedt.

Gelet hierop en in aanmerking genomen hetgeen onder 2.3.1 is overwogen, dient ook een vordering van het Openbaar Ministerie als bedoeld in artikel 36e Sr ter terechtzitting achter gesloten deuren te worden behandeld indien de betrokkene ten tijde van het bewezenverklaarde feit dat aanleiding heeft gegeven tot de ontnemingsvordering de leeftijd van achttien jaren nog niet had bereikt.

Nu uit de bestreden uitspraak blijkt, zoals onder 2.2.2 weergegeven, dat de betrokkene ten tijde van de bewezenverklaarde feiten die aanleiding hebben gegeven tot de ontnemingsvordering de leeftijd van achttien jaren nog niet had bereikt, getuigt het oordeel van het hof dat de zaak achter gesloten deuren moest worden behandeld, niet van een onjuiste rechtsopvatting.

Het middel is tevergeefs voorgesteld.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2585

Zaaknummer: 16/03832

Rechters: J. de Hullu, V. van den Brink en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: J. Kuijper

Wetsartikelen: 36e Sr en 495b Sv

RECHTSPRAAK

Slagende klacht dat de rechtbank de klager ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard in zijn beklag.

Het middel klaagt dat de rechtbank de klager ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard in zijn beklag.

In cassatie moet ervan worden uitgegaan dat geen toepassing is gegeven aan artikel 116 lid 3 Sv. Onder deze omstandigheden moet het ervoor worden gehouden dat het beklag het rechtskarakter heeft van een beklag omtrent het voornemen van de officier van justitie om in afwijking van de hoofdregel van artikel 116 Sv het in beslag genomen voorwerp aan een ander dan de beslagene (klager) te doen teruggeven, alsof deze teruggave nog niet had plaatsgevonden (vgl. HR 30 januari 1996, ECLI:NL:HR:1996:AD2480, NJ 1996/526).

Blijkens het onder 2.2 weergegevene heeft de rechtbank het voorgaande miskend. Het middel is gegrond.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden beschikking en wijst de zaak terug naar de Rechtbank Amsterdam, opdat de zaak op het bestaande klaagschrift opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2588

Zaaknummer: 16/04778

Rechters: J. de Hullu, A.J.A. van Dorst en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: N. van Schaik

Wetsartikelen: 552a Sv en 116 Sv

RECHTSPRAAK

Mede gelet op hetgeen door de raadsman aan het verzoek tot aanhouding ten grondslag is gelegd, kunnen de door het hof genoemde gronden de afwijzing van het verzoek niet dragen.

Het middel klaagt over de afwijzing door het hof van het verzoek tot aanhouding van de behandeling van de zaak teneinde de in Duitsland gedetineerde betrokkene gebruik te laten maken van zijn aanwezigheidsrecht.

Blijkens het proces-verbaal heeft vervolgens het onderzoek ter terechtzitting bij verstek plaatsgevonden en is het gesloten. Na de sluiting van het onderzoek heeft het hof de betrokkene op de voet van artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk verklaard in het ingestelde hoger beroep.

Wanneer aan de stukken of het verhandelde ter terechtzitting duidelijke aanwijzingen kunnen worden ontleend dat de betrokkene niet vrijwillig afstand heeft gedaan van zijn recht om in zijn tegenwoordigheid te worden berecht, behoort het onderzoek ter terechtzitting, dat op grond van een oproeping die op wettige wijze is betekend, rechtsgeldig is aangevangen, te worden geschorst teneinde de betrokkene in de gelegenheid te stellen alsnog bij het onderzoek aanwezig te zijn. Die schorsing behoort in de regel plaats te hebben, onder meer in het geval dat op de terechtzitting blijkt dat de betrokkene op dat moment uit anderen hoofde is gedetineerd. In dat geval dient het onderzoek ter terechtzitting te worden geschorst opdat de gedetineerde betrokkene alsnog in de gelegenheid wordt gesteld op een nadere terechtzitting aanwezig te zijn (vgl. HR 12 maart 2002, ECLI:NL:HR:2002:AD5163, NJ 2002/317).

Gelet op hetgeen hiervoor is vooropgesteld en in aanmerking genomen hetgeen door de raadsman aan het verzoek tot aanhouding ten grondslag is gelegd, kunnen de door het hof genoemde gronden de afwijzing van het verzoek niet dragen. Daarbij neemt de Hoge Raad in aanmerking dat het hof niets heeft vastgesteld over de eventuele mogelijkheden van internationale rechtshulp en de tijd die daarmee zou zijn gemoeid, terwijl bij de bepaling van de redelijke termijn van berechting een verleend uitstel van de behandeling in beginsel voor rekening van de betrokkene zal komen.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2578

Zaaknummer: 16/02060

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en A.L.J. van Strien

Advocaten: J.C. Reisinger

Wetsartikelen: 278 Sv en 415 Sv

RECHTSPRAAK

Nu het beslag reeds was beëindigd ten tijde van de beslissing op het klaagschrift, had de rechtbank klager in zijn klaagschrift niet-ontvankelijk behoren te verklaren.

Het gaat in deze zaak om de inbeslagneming onder (onder meer) de ex-vrouw en dochter van de klager van een personenauto, Toyota, type Starlet, met kenteken [AA-00-BB]. Op 1 augustus 2016 is een klaagschrift als bedoeld in artikel 552a lid 1 Sv binnengekomen bij de rechtbank, strekkende tot teruggave van het in beslag genomen voorwerp aan de klager. Dat klaagschrift is door de rechtbank op 21 september 2016 behandeld, waarna de rechtbank op 5 oktober 2016 de bestreden beschikking heeft gegeven waarbij het beklag ongegrond is verklaard.

Blijkens het proces-verbaal van de behandeling in raadkamer en de bestreden beschikking heeft de officier van justitie onder meer medegedeeld dat de personenauto inmiddels vanwege de hoge stallingskosten en de geringe waarde van de personenauto is vernietigd.

Artikel 134 lid 2 Sv luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

‘Het beslag wordt beëindigd doordat hetzij

(...)

c. de machtiging als bedoeld in artikel 117 is verleend en het voorwerp niet om baat is vervreemd; (...)

Gelet op het voorgaande was het beslag reeds beëindigd ten tijde van de beslissing op het klaagschrift. Dat brengt mee dat de rechtbank de klager in zijn klaagschrift niet-ontvankelijk had behoren te verklaren.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden beschikking en verklaart de klager alsnog niet-ontvankelijk in het beklag.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2592

Zaaknummer: 16/05007

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en A.L.J. van Strien

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 552a Sv en 134 Sv

RECHTSPRAAK

Hof heeft verzuimd een uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing te geven op het door de raadsman van de verdachte voorafgaand aan de terechtzitting gedane verzoek tot uitstel van behandeling van de zaak.

Het middel klaagt dat het hof geen uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing heeft gegeven op het door de raadsman van de verdachte voorafgaand aan de terechtzitting gedane verzoek tot uitstel van de behandeling van de zaak.

Uit het samenstel van de bepalingen in artikel 278 lid 3 en 4, 329, 330 en 331 lid 1 Sv, die ingevolge artikel 415 Sv in hoger beroep van overeenkomstige toepassing zijn, volgt dat op een verzoek van de verdachte om uitstel van de behandeling als bedoeld in artikel 278 lid 3 Sv ter terechtzitting moet worden beslist – nadat het Openbaar Ministerie omtrent dat verzoek is gehoord – en dat het verzuim om op een dergelijk verzoek te beslissen met nietigheid is bedreigd. Redelijke wetstoepassing brengt mee dat een en ander gelijkelijk geldt indien het gaat om een verzoek tot uitstel dat is gedaan door de op de voet van artikel 279 lid 1 Sv gemachtigde raadsman op de grond dat deze is verhinderd om ter terechtzitting te verschijnen. Ook dan zal het proces-verbaal van de terechtzitting op straffe van nietigheid een uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing op het verzoek dienen te behelzen. Aldus wordt verantwoord op welke wijze de belangen van enerzijds de verdachte, mede gelet op hetgeen voor hem op het spel staat, en anderzijds die van een doelmatige rechtspleging zijn afgewogen.

Een en ander neemt niet weg dat om praktische redenen door (de voorzitter van) het gerecht reeds voorafgaande aan de terechtzitting aan degene die om aanhouding verzoekt kan worden kenbaar gemaakt wat het voorlopig oordeel van het gerecht omtrent het verzoek is. De uiteindelijke beslissing dient evenwel steeds ter terechtzitting te worden genomen en in het proces-verbaal van die terechtzitting te worden vastgelegd (vgl. HR 11 oktober 2005, ECLI:NL:HR:2005:AT5663, *NJ 2007/454*).

Het proces-verbaal van de terechtzitting houdt geen uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing in omtrent het verzoek van de raadsman tot uitstel van de behandeling. Dat heeft, naar voortvloeit uit hetgeen onder 2.3 is overwogen, nietigheid van het onderzoek en de naar

aanleiding daarvan gegeven uitspraak tot gevolg. De enkele omstandigheid dat de verdachte zonder raadsman ter terechtzitting is verschenen, maakt het voorgaande niet anders.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2579

Zaaknummer: 16/01299

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en V. van den Brink

Advocaten: prof. mr. J.S. Nan

Wetsartikelen: 278 Sv en 415 Sv

RECHTSPRAAK

Slagende klacht omtrent de wetenschap van de verdachte over het ongeldig verklaarde rijbewijs.

Het middel klaagt dat het hof ten onrechte, althans ontoereikend gemotiveerd, heeft bewezenverklaard dat de verdachte 'redelijkerwijs moest weten' dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard.

Uit de bewijsvoering van het hof kan niet zonder meer volgen dat de verdachte 'redelijkerwijs moest weten' dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard. Anders dan het hof heeft geoordeeld zijn de onder 2.2.2 sub A weergegeven verklaring van de verdachte en de omstandigheid dat het CBR het besluit tot ongeldigverklaring van het rijbewijs van de verdachte heeft genomen, daartoe niet voldoende, mede in aanmerking genomen dat de bewijsvoering in verband met deze laatstgenoemde omstandigheid niets inhoudt waaruit kan worden afgeleid dat dit besluit aan de verdachte is toegezonden en door hem is ontvangen. Die gevolgtrekking kan daaraan ook niet worden verbonden in samenhang met hetgeen het hof blijkt de weergegeven bewijsvoering voor het overige in aanmerking heeft genomen.

De bewezenverklaring is daarom in zoverre niet naar de eis der wet met redenen omkleed. Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2587

Zaaknummer: 15/04840

Rechters: J. de Hullu, A.J.A. van Dorst en M.J. Borgers

Advocaten: J.C. Oudijk

Wetsartikelen: 9 WVV

RECHTSPRAAK

Is er sprake van door diefstal verkregen goederen in de zin van artikel 416 lid 1 Sr?

Het middel bevat de klacht dat het hof ‘fotografische opnames van gestolen eindexamenopgaven’ en een ‘gegevensdrager met daarop opgeslagen afbeeldingen van eindexamenopgaven’ ten onrechte, althans ontoereikend gemotiveerd, heeft aangemerkt als door diefstal verkregen goederen in de zin van artikel 416 Sr.

Het hof heeft de verdachte veroordeeld wegens het medeplegen van opzetheling in de zin van artikel 416 lid 1 Sr van ‘fotografische opnames van gestolen eindexamenopgaven’ en ‘een gegevensdrager met daarop opgeslagen afbeeldingen van eindexamenopgaven’, en in dat verband geoordeeld dat deze fotografische opnames en afbeeldingen kunnen worden aangemerkt als door misdrijf – namelijk door diefstal – verkregen goederen in de zin van artikel 416 Sr.

Uit de bewijsvoering kan wel worden afgeleid dat schriftelijke eindexamenopgaven uit de kluis van de scholengemeenschap Ibn Ghaldoun zijn weggenomen, maar daaruit kan niet worden afgeleid dat de ‘fotografische opnames van gestolen eindexamenopgaven’ en ‘een gegevensdrager met daarop opgeslagen afbeeldingen van eindexamenopgaven’ door diefstal zijn verkregen. Blijkens de bewijsvoering hebben het maken van de (digitale) afbeeldingen van eindexamenopgaven en het opslaan van die afbeeldingen op een gegevensdrager immers eerst plaatsgevonden nadat deze eindexamenopgaven waren weggenomen uit de kluis van de scholengemeenschap Ibn Ghaldoun, zodat daaruit niet kan worden afgeleid dat ook die ‘fotografische opnames van gestolen eindexamenopgaven’ en ‘een gegevensdrager met daarop opgeslagen afbeeldingen van eindexamenopgaven’ zijn gestolen. Bovendien is niet begrijpelijk dat het hof in dit verband op de enkele grond dat de gefotografeerde examens ‘in het maatschappelijk verkeer een zekere economische waarde tot het moment van het examen’ vertegenwoordigen, heeft geoordeeld dat sprake was van goederen in de zin van artikel 416 Sr. Daarbij heeft de Hoge Raad mede acht geslagen op hetgeen daaromtrent in de conclusie van de advocaat-generaal onder 31 en 32 is vermeld over de wetsgeschiedenis en het voornemen van de wetgever om te voorzien in een op gegevens toegespitste strafbepaling.

De bewezenverklaring is dus niet naar de eis van de wet met redenen omkleed.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:2573

Zaaknummer: 16/01367

Rechters: W.A.M. van Schendel, J. de Hullu, V. van den Brink, A.L.J. van Strien en M.J. Borgers

Advocaten: I.A. van Straalen

Wetsartikelen: 416 Sr